

Koho není svět hoden.

V Lukášovi 18:1-8 je psáno:

- 1 *Pověděl jim také i podobenství, kterak by potřebl bylo vždycky se modliti a neoblevovati,*
- 2 *Řka: Byl jeden soudce v městě jednom, kterýž se Boha nebál a člověka nestyděl.*
- 3 *Byla pak vdova jedna v témž městě. I přišla k němu, řkuci: Pomsti mne nad protivníkem mým.*
- 4 *A on nechtěl za dlouhý čas. Ale potom řekl sám v sobě: Ač se Boha nebojím, a člověka nestydím,*
- 5 *Však že mi pokoje nedá tato vdova, pomstím jí, aby naposledy přijduci, neuhaněla mne.*
- 6 *I dí Pán: Slyšte, co praví soudce nepravý.*
- 7 *A což by pak Bůh nepomstil volených svých, volajících k němu dnem i nocí, ačkoli i prodlévá jim?*
- 8 *Pravímť vám, žeť jich brzo pomstí. Ale když přijde Syn člověka, zdalíž nalezne víru na zemi?*

Na světě je mnoho lidí, kteří tvrdí, že mají víru a věří Bohu pro věci, které neviděli. Ale přesto, když Bůh jedná v jejich generaci, většina lidí není ochotna nebo neschopná přijmout to, co dělá, jako bytí Boží. Lidé se mohou podívat do minulosti na proroky starého zákona, jako jsou muži jako Enoch, a věřit, že „A chodil Enoch stále s Bohem a nebyl více vidín; nebo vzal ho Bůh.“
Gen 5:24

O Noemovi mohou říci, že (vírou) věřil Bohu za něco, co se nikdy předtím na zemi nestalo. Ale svou vírou odsoudil celý svět. Mohou uvěřit příběhu o Abrahamovi a jeho neúnavném hledání města. Pokud to přijde jako zjevení do jejich srdcí, mohou věřit, že Sarah ve svém stáří dostala sílu otěhotnět semeno. Jsou nadšeni příběhem velké víry, o Izákovi, jak Bůh zaslíbil Izáka Abrahamovi a Sáře v jejich stáří a jak neuvažovali o mrtvosti Sářina lůna ani o stáří Abrahamova těla.

Silně pociťují nezměrnost Boží žádosti obětovat chlapce, který měl splnit proroctví, že Abraham bude „otcem mnoha národů“. Když Bůh promluvil a řekl: „Nabídněte ho jako oběť,“ nám říká Pavel v Židům že Abraham věřil, že Bůh chlapce vzkřísí z mrtvých. Lidé fandí takové víře ze strany muže, který si říkal „Abraham, otec mnoha národů“, dvacet pět let, než se mu narodil syn.

Jak se lidé ohlíží zpět a obdivují Abrahamovu víru. Obdivují Izáka pro jeho poslušnost Božímu slovu a jeho pokoru. Obdivují Izákovo požehnání Jákooba ohledně věcí, které měly přijít, když byli Izraelité v egyptském otroctví. Než Izák zemřel, řekl Jákoobovi, že jim požehná, aby je Bůh zachoval v jejich zaslíbené zemi. Když Jákoob ležel a umíral, vzpomněl si na zaslíbení svého otce a děda a požehnal synům Josefovým za věci, které se pro děti Izraele měly teprve stát. Josef,

když umíral, mluvil o návratu Izraelitů do izraelské země, když se zdálo, že to není možné. Křesťané, kteří znají své Bible, se s obdivem dívají zpět na to, co Bůh prostřednictvím těchto biblických postav udělal. Ale samozřejmě, to všechno bylo v minulosti, ne v přítomnosti.

Pak tu máme Mojžíše, narozeného z víry, která mohla ignorovat královo přikázání, který odmítl být nazýván synem faraonovy dcery a pokračoval v osvobození lidu. Slib byl uskutečněn vírou a lidé dnes obdivují lidi z minulých dnů za to, že zaujali neortodoxní postoje. Ale co slib Boží pro „jejich vlastní den“?

Lidé přijímají pulzující příběh o Jozuovi, když vedl děti Izraele kolem hradeb Jericha. Šest dní obcházeli město jednou denně a hradby stály. Sedmého dne, v poslušnosti svému veliteli, sedmkrát obešli a hradby se zřítily. Možná, že někteří lidé v té době zpochybňovali tento způsob útoku, ale nyní se můžeme ohlédnout a říci: „Požehnan buď Bůh víry, ten, kdo dělal věci neobvyklé, věci, které se nikdy předtím neděly.“

V naší představivosti můžeme jít do určitého města s Jozuem a jeho muži jako vyzvědači a setkat se s hříšnou ženou Rahab, která kvůli své víře v Boha (ačkoli tomu ve skutečnosti nerozuměla), přijala špiony a byla zachráněna spolu se svou domácností. Jaká úžasná věc, myslíme si dnes.

V Bibli není ani nedostatek příběhů o Božím pohybu mezi Jeho lidem. Pavel řekl, že je příliš mnoho svědků na to, abychom je zmínili: Gedeona, Samsona, Davida a Samuela, abychom jmenovali alespoň některé, a všechny proroky, kteří psali ve Starém zákoně. Některá pokořená království. Mnozí konali spravedlnost, získali zaslíbení, někteří zacpali tlamu lvů. Tři hebrejské děti uhasily násilí ohně. Unikli ostřím meče. Díky své slabosti byli ostatní posíleni. V boji byli udatní a jeden muž vstal a zdviženou rukou obrátil celou armádu na útěk. Ženy přijímaly své mrtvé zpět k životu jednáním a životem proroků Božích Starého zákona.

Byli jiní, kteří, aby mohli dosáhnout lepšího vzkříšení, nepřijali vysvobození. Jiní prošli krutými zkouškami zesměšňování a bičování. Utrpěli vazby a vězení. Byli ukamenováni, dokonce rozřezáni na kusy. Když byli osvobozeni od lidských pout, bloudili, zbědovaní, v ovčích a kozích kůžích, sužovaní a trýznění. Žili v pouštích a v horách, v doupatcích a jeskyních. Apoštol Pavel nám v Židům 11 říká, že svět jich nebyl hoden, neboť skrze to všechno volali za lid a proti zlu modlářství, chamtivosti a chtíče.

Mým cílem je ukázat pravdu o tom, co Bůh udělal v této generaci. Jan 20:31 říká o jeho době, *„Ale toto psáno jest, abyste věřili, že Ježíš jest Kristus, Syn Boží, a abyste věřice, život věčný měli ve jménu jeho.“* Nyní neexistuje žádný způsob, jak by lidé mohli poznat pravdu, ledaže by na ni byla upozorněna. Proto jsou v Písmu pohřbeny některé pravdy, na které musím upozornit ty, kteří si jejich významu možná nikdy nevšimnou. Abych to udělal, musím se znovu vrátit k tématu Jana Křtitele, protože jde o kritický bod. Lidé CHYBLI Jana, prvního předchůdce, protože přišel v reakci na určitá Písma, a ze stejného důvodu zmeškají DRUHÉHO předchůdce.

Zaslíbení PRVNÍHO příchodu Krista a Jeho podivuhodného DRUHÉHO příchodu jsou OBĚ předpovězeny v Malachiáš. Poté si přečtete z posledních dvou veršů Starého zákona, Malachiáš 4:5-6,

*5 Aj, já posli vám Eliáše proroka, prvé nežli přijde den Hospodinův veliký a hrozný,
6 Aby obrátil srdce otců k synům, a srdce synů k otcům jejich, abych přijda, neranil země prokletím.*

Eliášovi, velkému prorokovi, jehož prostřednictvím vdova kdysi přijala svého syna zpět k životu, je slíbeno, že se vrátí „před velkým a strašlivým dnem Páně“. Pro mě jsou dvě věci, které toto Písmo říká o době, kdy Eliáš přijde: PRVNÍ, bylo by to „před velkým a strašlivým dnem Páně“. DRUHÉ, jeho poselství „obrátil srdce otců k dětem a srdce dětí k otcům“.

Necháme na chvíli tato Malachiášova zaslíbení a podívejme se na proroctví týkající se Jana Křtitele. Lukáš 1:15-17 vypráví o tom, že Janův otec dostal od Boha zaslíbení, že se jeho manželce Alžbětě narodí syn,

Je to napsané...

15 Bude zajisté veliký před obličejem Páně, a vína i nápoje opojného nebudet' pít, a Duchem svatým bude naplněn hned od života matky své.

16 A mnohé z synů Izraelských obrátí ku Pánu Bohu jejich.

17 Neboť, on předejde před obličejem jeho v duchu a v moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k synům, a nevěřící k opatrnosti spravedlivých, aby tak připravil Pánu lid hotový.

Nikde v tomto slibu Janovu otci nenacházím, že by Jan měl „obrátit srdce dětí k otcům“. Přirozeně to v mé mysli vyvolává otázku, zda Jan Křtitel splnil VŠECHNA Malachiášova proroctví v Malachiášovi 4:5-6. Také když čtu Matouše 17:11, zjišťuji, že sám Ježíš zanechává otázku o tom, zda Jan naplnil tuto část proroctví proroka Malachiáše. Všimněte si Matouše 17:10-11,

10 I otázali se ho učedníci jeho, řkouce: Což to pak zákoníci praví, že má Eliáš prve přijíti?

11 A Ježíš odpovídaje, řekl jim: Eliáš zajisté přijde prve a napraví všechny věci.

Petr ve Skutcích 3:20-21 oznamuje, že tato doba obnovení všech věcí nastane v době návratu Páně:

Je to napsané...

20 A poslal by toho, kterýž vám kázán jest, Ježíše Krista.

21 Kteréhož zajisté musí přijíti nebesa, až do času napravení všech věcí; což byl předpověděl Bůh skrze ústa svých svatých proroků od věků.

Abychom toto téma shrnuli a upřesnili, Malachiáš 4 říká, že Bůh pošle Eliáše před příchodem „velkého a strašného“ dne Páně. Jestliže Jan Křtitel přišel v Eliášově duchu (jak dosvědčuje Písmo, že ano), pak bychom se měli podívat a zjistit, zda Jan konal skutky „toho Eliáše“, který měl přijít podle Malachiášova proroctví. Nejprve položím otázku: Byl nějaký velký a strašný den Páně, když přišel Jan Křtitel? Odpověď je, že nebylo. Obnovil John všechny věci? Podle Skutků 3:21 bychom řekli, že to neudělal. Je tedy možné, že ještě přijde prorok v Eliášově duchu, který má obnovit všechny věci těsně před příchodem „velkého a strašného“ dne Páně?

Tady je pak klíč. Máme hledat proroka s duchem Eliášovým, který přijde před návrat Páně. Biblické důkazy ukazují, že je to pravda. V tomto bodě mohou někteří začít tuto skutečnost přijímat, přesto se budou ptát, jak mají takového proroka poznat. Dovolte mi položit upřímnou otázku: Jaké ospravedlnění by podle vás měl mít prorok? KOHO byste ho museli obhajovat? Věřili byste, že je to prorok, kdyby papež řekl, že byl? Co kdyby ho Světová rada církví prohlásila za proroka Božího? Věřili byste tomu, kdybych řekl, že je to prorok? Váš smysl daný Bohem vám říká, že nic z toho by nebylo adekvátní ospravedlnění. Existuje jen jeden způsob, jak Bůh kdy něco obhájil, a to teď vysvětlím.

Bible je Slovo Boží. Samotná Bible se prohlašuje za Slovo Boží. Je to sebeospravedlňující. Zjevení 22:18-19 ukazuje, jak důrazně Bible prohlašuje, že je to Slovo Boží.

Je to napsané...

18 Osvědčujit' pak každému, kdož by slyšel slova proroctví knihy této, jestliže by kdo přidal k těmto věcem, žet' jemu přidá Bůh ran napsaných v knize této.

19 A jestliže by kdo ujal něco od slov proroctví tohoto, odejmeť Bůh díl jeho z knihy života, a z města svatého, a z těch věcí, kteréž jsou napsány v knize této.

Pokud tedy nevěříte tomu, co je napsáno v Bibli, každému jejímu slovu, nepřidáváte, neubíráte, pak vaše jméno nemůže zůstat zapsáno v Knize života.

Bible je docela jistá o sobě, řekl bych, v jazyce, který používá ve 2 Timoteovi 3:16-17,

16 Všeliké zajisté Písmo od Boha jest vdechnuté, a užitečné k učení, k trestání, k napravování, k správě, kteráž náleží k spravedlnosti,

17 Aby byl dokonalý člověk Boží, ke všelikému skutku dobrému hotový.

Bible vám nikde nedovoluje vyjmout jednu část z toho; Musíš tomu všemu věřit. 2 Petr 1:20-21 zní,

20 Toto nejprve znájmě, že žádného proroctví Písma svatého výklad nezáleží na rozumu lidském.

21 Nebo nikdy z lidské vůle nepošlo proroctví, ale Duchem svatým puzeni jsouce, mluvili svatí Boží lidé.

Neexistuje tedy žádný jiný důkaz, že Bible je Slovo Boží jinak než Bible říká, že je.

Nyní, najde Syn člověka víru, až se vrátí na Zemi? Můžete věřit, že toto je Slovo Boží? Ne, pokud nemáte víru, která je sama o sobě darem Božím. Můžete se shodnout na ospravedlnění Slova Slovem, ale cítíte, že u proroka je situace jiná. V tom případě se podívejme na Mojžíše. V Exodus 3:13-14 vidíme, kdo prohlásil Mojžíše za proroka, když sestoupil k synům Izraele:

13 I řekl Mojžíš Bohu: Aj, já půjdu k synům Izraelským a díím jim: Bůh otců vašich poslal mne k vám. Řeknou-li mi: Které jest jméno jeho? co jim odpovím?

14 I řekl Bůh Mojžíšovi: JSEM, KTERÝŽ JSEM. Řekl dále: Takto díš synům Izraelským: JSEM poslal mne k vám.

Kdo obhájil Mojžíše? Hlasovali a shodli se, že je prorok? Vstal farao a prohlásil, že je prorok poslaný od Boha? Ne, Mojžíš byl ospravedlněn tím, co mu Bůh řekl, a to bylo vše, co musel Mojžíš pokračovat. Ale pamatujte, že dětem Izraele byl slíben vysvoboditel.

Tak se stalo, že poté, co je Mojžíš vyvedl z Egypta a přes Rudé moře, požádal Boha, aby je nakrmil křepelkami a mannou, přijal deset přikázání zázračně vytesaných do kamene a znovu a znovu jim dal Slovo Pána, stále bylo mnoho těch, kteří nevěřili, že je Boží muž. Jak by něco takového mohlo být? Jednoduše proto, že chtěli, aby ho někdo obhájil. Ptali se, jak mohli vědět, že Slovo Boží přišlo k Mojžíšovi. Po tom všem, co viděli, nemělo být pochyb, ale přesto pochybovali. Měli víru v Boha a Jeho dodržování Jeho Slova, přesto nemohli uvěřit, že Mojžíš byl Boží prorok, tváří v tvář zdrcujícím důkazům, že byl k nim poslán Bohem. Byli prostě slepí.

Pamatujte, KDO obhájil Jana Křtitele? Projdeme si to úplně znovu, aby nevznikly žádné pochybnosti.

Když se lidé šli zeptat Jana „kdo jsi?“, jak je řečeno v Janovi 1:19, byli si vědomi proroctví Malachiáše 4:5-6a. Nepochybně také věděli o slovu, které přišlo k Janovu otci, než se Jan narodil, jak by vyšel v „Eliášově duchu“ a obrátil srdce „otců k dětem“. Nyní mohou existovat pouze dva důvody pro Janovu negativní odpověď na otázku lidí, zda byl Eliáš. Buď se ho ptali kdyby byl Eliáš z jiného verše Písma, než který se na něj vztahuje, nebo to slovo neznal. Ale mohu dokázat, že Jan znal Slovo, protože když se ho ptali: „Ty jsi ten prorok?“ Jan věděl, že se odvolávají na proroka zaslíbeného Mojžíšem v Deuteronomiu 18. Tehdy popřel, že by byl tím prorokem, o kterém Mojžíš řekl, že bude jemu podobný. Nakonec se Jan umístil v Janovi 1:22-23,

Je to napsané...

22 I řekli jemu: Kdožs pak? Ať odpověď dáme těm, kteříž nás poslali. Co praviš sám o sobě?

23 Řekl: Já jsem hlas volajícího na poušti:...

Jan znal Slovo dost dobře na to, aby věděl, že Izajáš v Izajášovi 40:3 řekl, že jeden přijde. „*Hlas volajícího: Připravtež na poušti cestu Hospodinovu, přímou učíte na pustině stezku Boha našeho.*“ Věděl také, že Malachiáš 3:1 řekl: „*Připravte přede mnou cestu*“, jak řekl také prorok Izajáš. Jan však popřel, že by byl Eliáš. Věděl, že má obrátit srdce „otců k dětem“, protože jeho otec Zachariáš toto proroctví obdržel. Jan také věděl, že je v duchu Eliáše, takže je možné, že se ho ptali, zda je Eliáš z Malachiáše 4, který měl obrátit srdce „dětí k otcí“ před „*velkými a strašnými*“ den Páně? Přirozeně jim odpověděl, že on není „*ten Eliáš*“. Ale kdo Johna obhájil? Lidé se velmi zajímali o to, kdo to je, ale kdo se postavil a řekl jim? Sám jim řekl, kdo je, jak je zaznamenáno v Janovi 1:23,

Přečteme si to znovu...

23 Řekl: Já jsem hlas volajícího na poušti: Spravte cestu Páně, jakož pověděl Izaiáš prorok.

Kdo ospravedlnil Krista? Lukáš 9:18-20 uvádí...

18 I stalo se, když se on modlil obzvláště, že byli s ním učedníci. I otázal se jich, řka: Kým mne praví býti zástupové?

19 A oni odpověděvše, řekli: Janem Křtitelem, a jiní Eliášem, jiní pak, že prorok jeden z starých vstal.

20 I řekl jim: Vy pak kým mne býti pravíte? Odpověděv Petr, řekl: Krista toho Božího.

V jiné zprávě Ježíš odpověděl:

„...tělo a krev nezjevilo tobě toho, ale Otec můj, kterýž jest v nebesích. I jáť pravím tobě, že jsi ty Petr, a na téť skále (zjevení) vzdělám církev svou, a brány pekelné nepřemohou jí.“ (Matouš 16:17-18)

To nám dává první vodítko k ospravedlnění proroka. Přichází zjevením. A přichází od toho proroka osvědčující samo. Slovo Boží obhájuje samo být Slovem Božím. Mojžíš o sobě prohlásil, že je Boží prorok. Jan Křtitel řekl, že to byl on, o kterém mluvil Izajáš, a Ježíš učil své učedníky, že je Kristus.

Matouš 26:62-65 zaznamenává ubohý pokus nevěřícího kněze objevit Pravdu Ježíše Krista:

62 A povstav nejvyšší kněz, řekl jemu: Nic neodpovídáš? Což pak tito proti tobě svědčí?

63 Ale Ježíš mlčel. I odpovídaje nejvyšší kněz, řekl k němu: Zaklínám tě skrze Boha živého, abys nám pověděl, jsi-li ty Kristus Syn Boží?

64 Dí mu Ježíš: Ty jsi řekl. Ale však pravím vám: Od toho času uzříte Syna člověka sedícího na pravici moci Boží a přicházejícího na oblacích nebeských.

65 Tedy nejvyšší kněz roztrhl roucho své, a řekl: Rouhal se. Což ještě potřebujeme svědků? Aj, nyní jste slyšeli rouhání jeho.

Nevěřící, zvláště ti, kteří měli autoritu, to chtěli vědět, ale nemohli uvěřit Pravdě, protože v jejich srdcích nebyla žádná víra ani zjevení. Marek 14:60-62 také zaznamenává událost,

60 Tedy povstav nejvyšší kněz uprostřed, otázal se Ježíše, řka: Neodpovídáš ničehož, což tito na tebe svědčí?

61 Ale on mlčel, a nic neodpověděl. Opět nejvyšší kněz otázal se ho a řekl jemu: Jsi-liž ty Kristus, Syn Boha Požehnaného?

62 A Ježíš řekl: Ját' jsem, a uzříte Syna člověka, an sedí na pravici moci Boží, a přichází s oblaky nebeskými.

Ježíš jim několikrát veřejně prohlásil, jako to udělal v Janovi 10:30: „Já a můj Otec jsme jedno.“ Když se Ježíš ospravedlnil a řekl, kdo je, zvedli kameny, aby Ho ukamenovali. BUT when Jesus first began to reveal Himself, to try to get the people to believe who He was, we find that, He referred them, NOT to what He said, BUT to what He did, as in John 2:23:

23 A když byl v Jeruzalémě na velikunoc v den sváteční, mnozí uvěřili ve jméno jeho, vidouce divy jeho, kteréž činil.

Když Jan Křtitel poslal posly, aby se zeptali, kdo je, Ježíš odpověděl, jak je zaznamenáno v Matouš 11:5,

5 Slepí vidí, a kulhaví chodí, malomocní se čistí, a hluší slyší, mrtví z mrtvých vstávají, chudým pak evangelium se zvěstuje.

Ježíš poslal zpět posly, aby řekli Janovi o věcech, které viděli, což znamená, že Jan bude vědět, že skutky, které konal, o Něm mluvil.

Je psáno v Janovi 8:24...

24 Protož jsem řekl vám: Že zemřete v hříších svých. Nebo jestliže nebudete věřiti, že já jsem, zemřete v hříších vašich.

Ale v Janovi 10:36-38 Ježíš říká toto...

36 Kterakž tedy o mně, kteréhož posvětil Otec a poslal na svět, vy pravíte, že se rouhám, že jsem řekl: Syn Boží jsem?

37 Nečiním-liť skutků Otce svého, nevěřte mi.

38 Pakliť činím, tedy byste pak mně nevěřili, aspoň skutkům věřte, abyste poznali a věřili, že Otec ve mně jest, a já v něm.

Ježíš jim řekl, že pokud nemůžete věřit tomu, co vám říkám, věřte tomu, co mě vidíte dělat. Nyní neexistuje žádné jiné ospravedlnění proroka Božího: NEJPRVE vám řekne, kdo je. ZA DRUHÉ bude dělat práce, ke kterým je poslán. Tak se to pozná prorok poslaný od Boha.

Nyní tedy, pokud existuje prorok před příchodem „velkého a strašného“ dne Páně, jeden v duchu Eliášově, jsou určitá díla, která se od něj očekává. Jeho skutky budou vykonány jako jedno v duchu Eliášově. On „obrátil srdce dětí zpět k otcům“. Splní Matouše 17:11, kde Ježíš říká, že „obnoví všechno“ V některých překladech tato pasáž zní „Napraví ty věci, které se pomýlily“.

Kapitola 10 této knihy podrobněji pokrývá věky Církve od dnů Pavla do současnosti; Kniha Zjevení však hovoří o tomto posledním věku, o Laodicejském věku, jako o tom, že má posla, který jim řekne, že jsou „...bídny, mizerný, a chudý, a slepý, i nahý.“ a oni to nevědí. Zjevení 3:17. Ve Zjevení 10:7 je tento posel označován jako sedmý anděl a říká, že: „Ale ve dnech hlasu sedmého anděla, když bude troubiti, dokonánot' bude tajemství Boží, jakož zvěstoval služebníkům svým prorokům.“

Existuje tedy určitá práce, kterou má Prorok z Malachiáše 4 vykonat. Nebude ospravedlněn denominací. Nebude s ním souhlasit většina, ale bude vědět, kdo je. Budou tací, kteří ho uvidí a nebudou ho znát, ale budou také ti, kteří mají stejného ducha jako ti, kteří přijali Ježíše skrze jeho skutky, jak se říká v Janovi 7:31, „...Kristus když přijde, zdali více divů činiti bude nad ty, kteréž tento činí?“

Ale když tento prorok z Malachiáše 4 přijde s duchem Eliášovým, aby obnovil všechny věci a dokončil tajemství Boží, svět ho nebude hoden o nic víc, než byl hoden dávných proroků. Většina lidí bude mít sklon mít tolik náboženství a prosazovat tolik práv, že budou vůči návštěvě slepí.

Tento muž přijde a bude dělat jen dobro. Přijde naplnit Písmo a přinese poselství Vyvoleným, Nevěště Kristově, ale bude nenáviděn náboženskými vůdci. Budou se manifestovat stejném duchu jako ti, kteří stáli u paty kříže a říkali: „Jiné zachraňoval, ale sebe spasit nemůže“. Každý krok, který tento prorok udělá, bude sloužit lidstvu, přesto bude kritizován, nepochopen a odmítnut kvůli nauce, kterou přináší. Vysvěcen za proroka z lůna, jako byli všichni proroci, jeho příchod bude předcházet druhému příchodu Pána Ježíše Krista - a on přijde v duchu Eliášově.

www.believersnewsletter.org

Email info.bnl.ministries@gmail.com